

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Uredbe o emisiji živega srebra pri odvajanju odpadnih vod obsega:

- Uredbo o emisiji živega srebra pri odvajanju odpadnih vod (Uradni list RS, št. 84/99 z dne 15. 10. 1999),
- Zakon o varstvu okolja – ZVO-1 (Uradni list RS, št. 41/04 z dne 22. 4. 2004).

UREDBA

O EMISIJ ŽIVEGA SREBRA PRI ODVAJANJU ODPADNIH VOD

([delno prenehala veljati](#))

(neuradno prečiščeno besedilo št. 1)

1. člen

Ta uredba določa posebne zahteve v zvezi z emisijo živega srebra pri odvajanju tehnološke odpadne vode (v nadaljnjem besedilu: odpadna voda) iz določenih objektov in naprav, kjer v industrijskem procesu uporabljajo ali proizvajajo živo srebro in njegove spojine (v nadaljnjem besedilu: živo srebro) ter odvajajo odpadno vodo, ki vsebuje živo srebro, in sicer:

- mejne vrednosti živega srebra v odpadni vodi in
- dodatne pogoje za izvajanje trajnih meritev živega srebra v odpadni vodi.

Za vprašanja o emisiji živega srebra v odpadne vode, ki niso urejena s to uredbo, se uporablja uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda iz virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 35/96; v nadaljnjem besedilu: uredba), za vprašanja obratovalnega monitoringa pa določbe za odpadne vode iz pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 35/96; v nadaljnjem besedilu: pravilnik).

2. člen

Določbe te uredbe veljajo za objekte in naprave v katerih se pridobiva, proizvaja ali se pri proizvodnji uporablja živo srebro, in sicer pri:

- industrijskih postopkih, pri katerih se uporabljajo živosrebrovi katalizatorji,
- proizvodnji živosrebrovih katalizatorjev uporabnih v proizvodnji vinilklorida,
- proizvodnji organskih in anorganskih živosrebrovih spojin,
- proizvodnji primarnih baterij, ki vsebujejo živo srebro,
- regeneraciji živega srebra,

- pridobivanju in rafinaciji neželeznih kovin in
 - obdelovanju strupenih odpadkov, ki vsebujejo živo srebro,
- (v nadaljnjem besedilu: vir onesnaževanja).

3. člen

Za odpadno vodo iz vira onesnaževanja se ne šteje:

- odpadna voda iz hladilnih sistemov znotraj vira onesnaževanja,
- odpadna voda iz naprav za pripravo vode znotraj vira onesnaževanja,
- komunalna odpadna voda, ki nastaja v virih onesnaževanja in
- odpadna voda iz objektov in naprav za kloralkalno elektrolizo.

4. člen

Mejne vrednosti koncentracije živega srebra v odpadni vodi iz virov onesnaževanja za iztok neposredno v vode in v kanalizacijo, so določene v prilogi 1, ki je sestavni del te uredbe (v nadaljnjem besedilu: priloga 1).

5. člen

Mejne vrednosti za živo srebro iz priloge 1 so določene tudi z mejnimi vrednostmi emisijskega faktorja.

Emisijski faktor je razmerje med količino živega srebra v odpadni vodi, ki se je z odpadno vodo odvedla v enem dnevu (v nadaljnjem besedilu: dnevni emisijski faktor) ali enem mesecu (v nadaljnjem besedilu: mesečni emisijski faktor) in količino živega srebra, ki bi jo vir onesnaževanja pridobil, proizvedel ali za proizvodnjo uporabil v enakem obdobju pri največji obratovalni zmogljivosti.

Emisijski faktor se izraža v gramih živega srebra na kilogram pridobljenega, proizvedenega ali za proizvodnjo uporabljenega (v nadaljnjem besedilu: uporabljenega) živega srebra.

6. člen

Emisija živega srebra se določa na iztoku odpadne vode iz vira onesnaževanja.

Če se odpadna voda iz enega ali več virov onesnaževanja čisti na isti čistilni napravi, ki je namenjena odstranjevanju živega srebra iz odpadne vode, se emisija živega srebra iz odpadne vode brez razredčevanja, določa na iztoku te čistilne naprave.

7. člen

Vir onesnaževanja čezmerno obremenjuje okolje, če:

- dnevna povprečna vrednost koncentracije živega srebra v odpadni vodi presega mejno vrednost dnevne povprečne vrednosti koncentracije ali,

- mesečna povprečna vrednost koncentracije živega srebra v odpadni vodi presega mejno vrednost mesečne povprečne vrednosti koncentracije ali,
- dnevni emisijski faktor presega mejno vrednost dnevnega emisijskega faktorja ali,
- mesečni emisijski faktor presega mejno vrednost mesečnega emisijskega faktorja ali
- je količnik med mesečno količino uporabljenega v viru onesnaževanja in količino odpadne vode, odvedene v istem obdobju, večji od mejne vrednosti mesečne povprečne vrednosti koncentracije živega srebra v odpadni vodi.

Če upravljalec ali lastnik vira onesnaževanja nima dokazil o mesečni količini živega srebra uporabljenega v viru onesnaževanja, se mesečna količina živega srebra določi na podlagi uporabljene količine živega srebra, ki bi jo vir onesnaževanja v tem obdobju uporabil pri obratovanju z največjo zmogljivostjo.

8. člen

Dnevna povprečna vrednost koncentracije živega srebra v odpadni vodi iz prejšnjega člena se izračuna na podlagi rezultatov analize reprezentativnega vzorca 24-urnega vzorčenja, oziroma vzorčenja v času obratovanja vira onesnaževanja.

Mesečna povprečna vrednost koncentracije živega srebra v odpadni vodi se izračuna na naslednji način:

$$K_{me\ sec} = \frac{\sum_{i=1}^n K_{dnevna, i} \times V_i}{\sum_{i=1}^n V_i}$$

kjer je:

$K_{me\ sec}$ – mesečna povprečna vrednost koncentracije živega srebra v odpadni vodi,

$K_{dnevna, i}$ – dnevna povprečna vrednost koncentracije živega srebra v odpadni vodi i-tega dne v mesecu, za katerega velja izračun mesečne povprečne vrednosti,

V_i – količina odpadne vode odvedene v i-tem dnevu,

i – zaporedna številka dneva v mesecu, za katerega velja izračun mesečne povprečne vrednosti.

Dnevna količina živega srebra v odpadni vodi se izračuna kot zmnožek dnevne povprečne vrednosti koncentracije iz prvega odstavka tega člena ter količine odpadne vode, ki se je odvedla v dnevu.

Mesečna količina živega srebra v odpadni vodi se izračuna kot vsota vseh dnevnih količin živega srebra iz prejšnjega odstavka v obdobju meseca.

Letna količina živega srebra v odpadni vodi se izračuna kot vsota vseh mesečnih količin živega srebra v koledarskem letu.

Če se letne količine živega srebra iz prejšnjega stavka ne morejo izračunati na podlagi rezultatov meritev obratovalnega monitoringa, za letno količino živega srebra šteje letna količina vsega uporabljenega živega srebra v viru onesnaževanja.

9. člen

Upravljalca ali lastnika vira onesnaževanja mora v okviru obratovalnega monitoringa za določitev koncentracije živega srebra v odpadni vodi in emisijskega faktorja izvajati trajne meritve v času obratovanja vira onesnaževanja.

Upravljalca ali lastnika vira onesnaževanja mora zagotoviti, da so v poročilu o trajnih meritvah živega srebra v odpadnih vodah, izdelanim v skladu s pravilnikom, navedeni tudi podatki in priložena dokazila o količini uporabljenega živega srebra v viru onesnaževanja.

Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena se lahko trajne meritve v okviru obratovalnega monitoringa izvajajo le en dan v posameznem mesecu, v času največjega obremenjevanja vira onesnaževanja z živim srebrom, če letna količina živega srebra, izpuščenega z odvajanjem odpadne vode neposredno v vode ali kanalizacijo obsega manj kot 0,35 kg.

10. člen

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

[Priloga: Meje vrednosti koncentracije živega srebra v odpadni vodi iz virov onesnaževanja](#)

Uredba o emisiji živega srebra pri odvajanju odpadnih vod (Uradni list RS, št. [84/99](#)) vsebuje naslednji prehodni in končno določbo:

»11. člen

Upravljalci ali lastniki virov onesnaževanja morajo obstoječe vire onesnaževanja prilagoditi določbam te uredbe v štiriindvajsetih mesecih po njeni uveljavitvi.

12. člen

Če je za obstoječi vir onesnaževanja po tej uredbi odrejena priprava in izvedba sanacijskega programa, ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, ne glede na določbo prejšnjega člena v soglasju k sanacijskemu programu določi tudi količino živega srebra, ki se jo v času izvajanja programa letno lahko izpusti z odvajanjem odpadne vode v kanalizacijo ali neposredno v vode.

Ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, določi količine živega srebra iz prejšnjega odstavka na podlagi analize obremenitve okolja zaradi odvajanja odpadne vode, ki je sestavni del sanacijskega programa.

13. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.
«.

Zakon o varstvu okolja – ZVO-1 (Uradni list RS, št. [41/04](#)) v zvezi s prenehanjem veljavnosti določb uredbe, ki se nanašajo na obveznost investitorja določa:

»193. člen

(prenehanje veljavnosti)

[...]

(4) V predpisih, izdanih na podlagi 27. in 30. člena ZVO, prenehajo veljati določbe, ki se nanašajo na obveznost investitorja, da v zahtevi za dovoljenje za gradnjo po predpisih o graditvi objektov pri napravah in objektih, za katere ni treba izvesti presojo vplivov na okolje po določbah ZVO, posreduje strokovno oceno o izpolnjevanju pogojev glede emisij ali ravnanja z odpadki.

[...]«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»199. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.